

STS de 2 de juliol de 2020, recurs 201/2018

Incapacitat permanent absoluta per accident no laboral: lesions derivades del part (accés al text de la sentència)

Es debat **si les greus lesions produïdes durant un part han de ser qualificades com una malaltia comuna o un accident no laboral** a l'hora de tenir dret a una pensió d'incapacitat permanent absoluta.

El TS declara que es tracta d'un accident no laboral (el que facilita l'accés a la pensió, amb una quantia, a més, superior) pels motius següents:

- **Allò que esdevé en un part no encaixa amb el concepte de malaltia**, que suposa "un deteriorament psico-físic desenvolupat de manera gradual, que no obeeix a una acció sobtada i violenta", sent això últim el que es correspon precisament amb el concepte d'accident (STS de 10 de juny de 2009). **El que va tenir lloc en el part de la reclamant** no va ser un deteriorament desenvolupat de manera gradual, sinó que **s'assembla més a l'acció sobtada i violenta inherent al concepte d'accident**.
- **L'embaràs i el part no són, en si mateixos, cap malaltia**. No està de més recordar que la *Ley 42/1994, de 30 de diciembre, de medidas fiscales, administrativas y de orden social* va crear la protecció específica de la maternitat, que resta així deslligada de la incapacitat temporal, en la qual fins llavors venia enquadrant-se, procedint a dotar a la protecció de la maternitat, en conseqüència, de trets propis i diferenciats.

Tampoc el part pot assimilar-se fàcilment a qualsevol altra intervenció hospitalària. Aquestes intervencions s'encaminen a posar remei a una amenaça, ja verificada o potencial, a la salut, que no es pot identificar ni assimilar per complet a un embaràs i a un part, que són processos naturals no patològics. Cal insistir en l'especificitat i singularitat de l'embaràs i del part, que diferencia aquestes situacions del concepte de malaltia.

- El que es va materialitzar en el part de la reclamant difícilment encaixa en el concepte de malaltia, ajustant-se amb major naturalitat al concepte d'accident. És més forçat considerar-ho malaltia comuna que accident no laboral. Però, **per si l'expressió d'acció externa pogués generar algun dubte, com que allò que va passar a la reclamant en el part només li va poder succeir per la seva condició de dona, la perspectiva de gènere proclamada per l'art. 4 de la Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y Hombres reforça la interpretació que el fet ha de considerar-se accident no laboral i no malaltia comuna, perquè només les dones poden trobar-se en una situació que no té cap comparació possible amb d'altres tipus de circumstàncies en què s'acudeixi a l'atenció sanitària**.